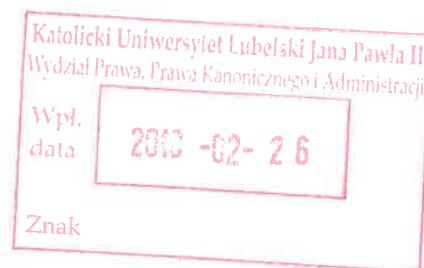

Ks. dr hab. Tadeusz Stanisławski, prof. UZ

Lublin, 24 lutego 2018 r.

Katedra Zarządzania Publicznego i Prawa Administracyjnego

WPPKiA KUL

Recenzja w postępowaniu habilitacyjnym

dr. Piotra Zacharczuka

Zgodnie z decyzją Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dn. 7 listopada 2017 r. (Nr BCK-I-L-7662/17), powołującą skład komisji habilitacyjnej w postępowaniu dotyczącym dr. Piotra Zacharczuka, przedstawiam niniejszą recenzję osiągnięcia naukowego, o którym mowa w art. 16 ust.2 Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz pozostałego dorobku naukowego, dydaktycznego i organizatorskiego Habilitanta.

1. Recenzja publikacji, stanowiącej osiągnięcie naukowe w rozumieniu art. 16 ust. 2 Ustawy o stopniach i tytule naukowym...

Jako przedmiotową publikację dr Piotr Zacharczuk przedstawił książkę pt. *Obszary specjalne w polskim materialnym prawie administracyjnym*, wyd. C. H. Beck, Warszawa 2017, ss. 768, ISBN 978-83-255-9582-1.

Zakres zagadnienia określony w temacie rozprawy jest uzasadniony i odpowiednio uargumentowany we wstępie. Nie da się ukryć fundamentalnego znaczenia tego właśnie momentu dla całości wyводу naukowego. Znalezienie swoistej, odpowiedniej „niszy”, a następnie kompleksowe wypełnienie jej w metodologicznie uporządkowany sposób,

z reguły wyczerpuje przesłankę ustawową „znacznego wkładu w rozwój danej dziedziny prawa”. Decydując się na opracowanie tematyki obszarów specjalnych, musiał podjąć decyzję o zakresie i właściwym ujęciu tego tematu. Zdecydował się na opracowanie wszystkich rodzajów obszarów specjalnych, ale tylko w aspekcie polskiego materialnego prawa administracyjnego. Możliwe było inne, wielorakie podejście do rozwiązania tego problemu, a mianowicie wybór bądź jednego rodzaju obszarów specjalnych, bądź też jednego lub wielu (wszystkich) reżimów prawnych regulujących ich status. Habilitant wybrał drogę jeszcze inną: reżim tylko materialnego prawa administracyjnego w odniesieniu do wszystkich rodzajów obszarów specjalnych. Pozwoliło to uniknąć powtórzeń badań dokonywanych już wcześniej przez innych naukowców z tej dziedziny. Jediną kwestią, jaka może się pojawić w tym momencie, to pytanie, czy można było dokonać pożądanej i wymaganej w takich wypadkach analizy prawno-dogmatycznej instytucji obszaru specjalnego w sposób wyczerpujący w oparciu tylko o pojedynczy lub w inny sposób fragmentaryczny wycinek tej rzeczywistości. Nie jest to absolutnie zarzut, a jedynie refleksja *post factum* czytelnika dzieła o imponującej objętości niemal 800 stron. W tym miejscu należy jednak zdecydowanie docenić ogrom włożonej pracy, odkładając na bok pewnego rodzaju współczucie...

Wybór i zakres przedmiotu rozprawy należy zatem ocenić zdecydowanie pozytywnie.

Jedną z istotnych zalet opracowania Habilitanta jest imponujący aparat metodologiczny. Umiejętnie sformułowany cel rozprawy z podziałem na pięć celów szczegółowych, ogólna teza badawcza i 10 tez szczegółowych - to rzadko spotykana staranność. Świadczy to nie tylko o głębokim przemyśleniu tematu badań, ale również o umiejętnym zaprogramowaniu całości wywodu naukowego, co nie jest zjawiskiem powszechnym.

Podział struktury pracy na 10 rozdziałów odpowiada założonym we wstępie tezom. Już w drugim rozdziale Autor przedstawia własną definicję pojęcia obszaru specjalnego. Takie działania zawsze świadczą o naukowej odwadze i umiejętności syntezy. Łatwiej jest bowiem skrytykować definicję, niż długi i czasem skomplikowany wywód... Kolejne rozdziały odpowiadają rodzajom przedmiotowych obszarów, zawsze z zachowaniem zastrzeżenia, iż Autor porusza się wyłącznie w obszarze polskiego materialnego prawa administracyjnego.

Na zauważenie (w pozytywnym znaczeniu) zasługują również wnioski podsumowujące poszczególne części wywodu oraz formułowane oszczędnie i w sposób przemyślany postulaty *de lege lata* i *de lege ferenda*.

Autor zebrał również obfity materiał źródłowy, zarówno w zakresie aktów prawnych, jak i literatury. Poradził sobie również z aparatem naukowym w tym zakresie – zarówno przypisy, jak i odpowiednie spisy i wykazy są sporządzone w sposób nie wzbudzający zastrzeżeń.

Nie bez znaczenia jest też wydanie książki w renomowanym wydawnictwie naukowym C. H. Beck, co daje niemal gwarancję, jeśli nie do końca w odniesieniu do jakości naukowej, to z pewnością w odniesieniu do jakości redakcyjnej i potencjalnej atrakcyjności komercyjnej.

Reasumując zdecydowanie pozytywnie należy ocenić przedstawioną publikację oraz uznać, że spełnia ona wszelkie przesłanki stawiane przez ustawę wobec osiągnięcia naukowego w rozumieniu art. 16 ust. 2 wspomnianej ustawy o stopniach i tytule naukowym.

2. Recenzja pozostałych publikacji Habilitanta

Badania naukowe Habilitanta, mające swój wyraz w kolejnych publikacjach koncentrują się wokół obszarów, które prawidłowo zostały zidentyfikowane w autoreferacie i odpowiadają rzeczywistości:

1. Obszary specjalne
2. Prawne aspekty gospodarowania zasobami środowiska
3. Prawne aspekty funkcjonowania elektrowni systemowych
4. Gospodarka odpadami
5. Administracyjno-prawne instrumenty ochrony środowiska
6. Proces inwestycyjno-budowlany
7. Inne zagadnienia

Koncentrują się one wokół zagadnień będących przedmiotem rozprawy habilitacyjnej, prawa ochrony środowiska oraz prawa budowlanego, uzupełniane są przez inne, dotyczące prawa publicznego gospodarczego, prawa finansowego oraz administracyjnego. Ukazują one zainteresowania naukowe dr P. Zacharczuka, skoncentrowane zasadniczo wokół zagadnień

dotyczących ochrony środowiska. Pozostałe publikacje, a w końcu rozprawa habilitacyjna, udowadniają jednak, iż swobodnie porusza się również w szerzej pojętych kwestiach prawa administracyjnego.

Na wspomniane publikacje składa się 37 artykułów i rozdziałów w pracach zbiorowych. Publikowane są one nie tylko w „naturalnym środowisku” Habilitanta, czyli w wydawnictwach Katolickiego uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, ale w renomowanych wydawnictwach i czasopismach naukowych z całej Polski.

Od 2005 r. ukazują się one systematycznie, niemal corocznie, co świadczy o stałym rozwoju naukowym, a nie o próbie gwałtownego powiększenia dorobku naukowego w obliczu zbliżającej się procedury habilitacyjnej. Warto podkreślić, iż wśród tych opracowań znajdują się również artykuły opublikowane w języku angielskim. Ich ilość, a przede wszystkim jakość spełniają wszelkie odnośne wymagania.

11 razy dr P. Zacharczuk prezentował wyniki swoich badań naukowych w formie referatów na konferencjach naukowych, w tym na Zjazdach Katedr Prawa i Postępowania Administracyjnego oraz Prawa Ochrony Środowiska, czyli w „najwyższej lidze krajowej”. Poddawał się zatem systematycznie ocenie środowiska naukowego oraz zapoznawał się z aktualnym stanem badań prowadzonych przez innych naukowców, pozostając w kręgu naukowych zainteresowań prawem administracyjnym oraz ochroną środowiska.

Podsumowując – publikacje Habilitanta mają charakter naukowy, są systematyczne, spójne tematycznie, podlegają procedurom recenzyjnym, publikowane są w renomowanych wydawnictwach i stanowią wynik badań stanowiących znaczny wkład w rozwój prawa administracyjnego i prawa ochrony środowiska.

3. Ocena dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego

Dr Piotr Zacharczuk był członkiem 3 komitetów organizacyjnych krajowych i międzynarodowych konferencji naukowych, a w 16 brał udział w różnym charakterze.

Wykazał się zatem umiejętnościami współpracy z innymi naukowcami oraz pracy w zespołach naukowych, badawczych i organizacyjnych.

Jest członkiem kilku konsorcjów i sieci badawczych oraz towarzystw naukowych.

Sprawował opiekę nad doktorantami w charakterze promotora pomocniczego, co jest sytuacją znaczącą i szczególnie cenną na tym etapie rozwoju naukowego.

Jest promotorem i recenzentem wielu prac dyplomowych – licencjackich oraz magisterskich.

Pełnił funkcję opiekuna roku. Brał udział w pracach programowych w ramach Instytutu Administracji oraz był członkiem zespołu przygotowującego raport samooceny kierunku administracja przed wizytacją Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

Osobnym (i cennym) rozdziałem w działalności Habilitanta jest jego aktywność zawodowa, jako praktykującego radcy prawnego. Ten styk teorii z praktyką owocuje częścią dorobku, którą można nazwać ekspercko-szkoleniową. Dr Zacharczuk prowadził wiele szkoleń, sporządzał ekspertyzy na zamówienie organów administracji publicznej szczebla krajowego, w końcu brał udział w procesach legislacyjnych na poziomie ustawowym. W tym kontekście jest też członkiem odpowiednich zespołów badawczych i eksperckich. Wiele z prowadzonych przez Habilitanta szkoleń skierowanych było do pracowników samorządu terytorialnego i dotyczyło kwestii oddziaływania na środowisko naturalne prowadzonych przez nich inwestycji. Pełnił też wiele funkcji zawodowych w zarządach i radach nadzorczych przedsiębiorstw. Tak udane łączenie teorii z praktyką jest szczególnym atutem pracownika Instytutu Administracji WPPKiA KUL, prowadzącego zajęcia dydaktyczne na kierunku administracja.

Habilitant legitymuje się również bogatym dorobkiem dydaktycznym w zakresie prowadzenia zajęć ze studentami, i to zajęć różnorodnego rodzaju: ćwiczeń, wykładów, konwersatoriów oraz seminariów. Miało to miejsce nie tylko w podstawowym miejscu pracy, ale w ramach współpracy akademickiej – również w innych ośrodkach naukowych.

Wreszcie pozycja recenzenta wywodzącego się z tego samego środowiska naukowego Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II pozwala na poczynienie pewnych uwag wykorzystujących wspólne doświadczenia. Zdarza się bowiem, iż przed recenzentem stawiane jest zadanie oceny dorobku i całości sylwetki naukowej habilitanta znanego wyłącznie z załączonej „papierowej” historii. Trudno jest czasami wręcz zidentyfikować postać kandydata do stopnia naukowego.

W tym jednak przypadku do analizy załączonej dokumentacji możliwe jest dołączenie i wykorzystanie kilkunastoletniego doświadczenia nie tylko pracy w jednym ośrodku naukowym, ale właśnie współpracy naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej. Przebieg i wyniki owej współpracy jedynie wzmacniają i uwiarygodniają dotychczas jednoznacznie pozytywną ocenę sylwetki naukowej oraz całości dorobku dr. Piotra Zacharczuka.

4. Konkluzja

W konkluzji należy jednoznacznie stwierdzić, iż zarówno publikacja autorstwa dr. Piotra Zacharczuka, stanowiąca osiągnięcie naukowe o którym mowa w art. 16 ust. 2 ustawy o stopniach..., jak i Jego pozostały dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny spełniają wszystkie kryteria określone w art. 16 Ustawy o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2016 r. poz. 882 z późn. zm.).

W związku z tym rekomenduję Komisji Habilitacyjnej podjęcie uchwały wnioskującej o nadanie dr. Piotrowi Zacharczukowi stopnia doktora habilitowanego nauk prawnych.

Tedensz Staenidewski

Recenzja w postępowaniu habilitacyjnym

dr. Piotra Zacharczuka

Zgodnie z decyzją Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dn. 7 listopada 2017 r. (Nr BCK-I-L-7662/17), powołującą skład komisji habilitacyjnej w postępowaniu dotyczącym dr. Piotra Zacharczuka, przedstawiam niniejszą recenzję osiągnięcia naukowego, o którym mowa w art. 16 ust.2 Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz pozostałego dorobku naukowego, dydaktycznego i organizatorskiego Habilitanta.

1. Recenzja publikacji, stanowiącej osiągnięcie naukowe w rozumieniu art. 16 ust. 2 Ustawy o stopniach i tytule naukowym...

Jako przedmiotową publikację dr Piotr Zacharczuk przedstawił książkę pt. *Obszary specjalne w polskim materialnym prawie administracyjnym*, wyd. C. H. Beck, Warszawa 2017, ss. 768, ISBN 978-83-255-9582-1.

Zakres zagadnienia określony w temacie rozprawy jest uzasadniony i odpowiednio uargumentowany we wstępie. Nie da się ukryć fundamentalnego znaczenia tego właśnie momentu dla całości wyводу naukowego. Znalezienie swoistej, odpowiedniej „niszy”, a następnie kompleksowe wypełnienie jej w metodologicznie uporządkowany sposób,

z reguły wyczerpuje przesłankę ustawową „znacznego wkładu w rozwój danej dziedziny prawa”. Decydując się na opracowanie tematyki obszarów specjalnych, musiał podjąć decyzję o zakresie i właściwym ujęciu tego tematu. Zdecydował się na opracowanie wszystkich rodzajów obszarów specjalnych, ale tylko w aspekcie polskiego materialnego prawa administracyjnego. Możliwe było inne, wielorakie podejście do rozwiązania tego problemu, a mianowicie wybór bądź jednego rodzaju obszarów specjalnych, bądź też jednego lub wielu (wszystkich) reżimów prawnych regulujących ich status. Habilitant wybrał drogę jeszcze inną: reżim tylko materialnego prawa administracyjnego w odniesieniu do wszystkich rodzajów obszarów specjalnych. Pozwoliło to uniknąć powtórzeń badań dokonywanych już wcześniej przez innych naukowców z tej dziedziny. Jediną kwestią, jaka może się pojawić w tym momencie, to pytanie, czy można było dokonać pożądanej i wymaganej w takich wypadkach analizy prawno-dogmatycznej instytucji obszaru specjalnego w sposób wyczerpujący w oparciu tylko o pojedynczy lub w inny sposób fragmentaryczny wycinek tej rzeczywistości. Nie jest to absolutnie zarzut, a jedynie refleksja *post factum* czytelnika dzieła o imponującej objętości niemal 800 stron. W tym miejscu należy jednak zdecydowanie docenić ogrom włożonej pracy, odkładając na bok pewnego rodzaju współczucie...

Wybór i zakres przedmiotu rozprawy należy zatem ocenić zdecydowanie pozytywnie.

Jedną z istotnych zalet opracowania Habilitanta jest imponujący aparat metodologiczny. Umiejętnie sformułowany cel rozprawy z podziałem na pięć celów szczegółowych, ogólna teza badawcza i 10 tez szczegółowych - to rzadko spotykana staranność. Świadczy to nie tylko o głębokim przemyśleniu tematu badań, ale również o umiejętnym zaprogramowaniu całości wywodu naukowego, co nie jest zjawiskiem powszechnym.

Podział struktury pracy na 10 rozdziałów odpowiada założonym we wstępie tezom. Już w drugim rozdziale Autor przedstawia własną definicję pojęcia obszaru specjalnego. Takie działania zawsze świadczą o naukowej odwadze i umiejętności syntezy. Łatwiej jest bowiem skrytykować definicję, niż długi i czasem skomplikowany wywód... Kolejne rozdziały odpowiadają rodzajom przedmiotowych obszarów, zawsze z zachowaniem zastrzeżenia, iż Autor porusza się wyłącznie w obszarze polskiego materialnego prawa administracyjnego.

Na zauważenie (w pozytywnym znaczeniu) zasługują również wnioski podsumowujące poszczególne części wywodu oraz formułowane oszczędnie i w sposób przemyślany postulaty *de lege lata* i *de lege ferenda*.

Autor zebrał również obfity materiał źródłowy, zarówno w zakresie aktów prawnych, jak i literatury. Poradził sobie również z aparatem naukowym w tym zakresie – zarówno przypisy, jak i odpowiednie spisy i wykazy są sporządzone w sposób nie wzbudzający zastrzeżeń.

Nie bez znaczenia jest też wydanie książki w renomowanym wydawnictwie naukowym C. H. Beck, co daje niemal gwarancję, jeśli nie do końca w odniesieniu do jakości naukowej, to z pewnością w odniesieniu do jakości redakcyjnej i potencjalnej atrakcyjności komercyjnej.

Reasumując zdecydowanie pozytywnie należy ocenić przedstawioną publikację oraz uznać, że spełnia ona wszelkie przesłanki stawiane przez ustawę wobec osiągnięcia naukowego w rozumieniu art. 16 ust. 2 wspomnianej ustawy o stopniach i tytule naukowym.

2. Recenzja pozostałych publikacji Habilitanta

Badania naukowe Habilitanta, mające swój wyraz w kolejnych publikacjach koncentrują się wokół obszarów, które prawidłowo zostały zidentyfikowane w autoreferacie i odpowiadają rzeczywistości:

1. Obszary specjalne
2. Prawne aspekty gospodarowania zasobami środowiska
3. Prawne aspekty funkcjonowania elektrowni systemowych
4. Gospodarka odpadami
5. Administracyjno-prawne instrumenty ochrony środowiska
6. Proces inwestycyjno-budowlany
7. Inne zagadnienia

Koncentrują się one wokół zagadnień będących przedmiotem rozprawy habilitacyjnej, prawa ochrony środowiska oraz prawa budowlanego, uzupełniane są przez inne, dotyczące prawa publicznego gospodarczego, prawa finansowego oraz administracyjnego. Ukazują one zainteresowania naukowe dr P. Zacharczuka, skoncentrowane zasadniczo wokół zagadnień

dotyczących ochrony środowiska. Pozostałe publikacje, a w końcu rozprawa habilitacyjna, udowadniają jednak, iż swobodnie porusza się również w szerzej pojętych kwestiach prawa administracyjnego.

Na wspomniane publikacje składa się 37 artykułów i rozdziałów w pracach zbiorowych. Publikowane są one nie tylko w „naturalnym środowisku” Habilitanta, czyli w wydawnictwach Katolickiego uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, ale w renomowanych wydawnictwach i czasopismach naukowych z całej Polski.

Od 2005 r. ukazują się one systematycznie, niemal corocznie, co świadczy o stałym rozwoju naukowym, a nie o próbie gwałtownego powiększenia dorobku naukowego w obliczu zbliżającej się procedury habilitacyjnej. Warto podkreślić, iż wśród tych opracowań znajdują się również artykuły opublikowane w języku angielskim. Ich ilość, a przede wszystkim jakość spełniają wszelkie odnośne wymagania.

11 razy dr P. Zacharczuk prezentował wyniki swoich badań naukowych w formie referatów na konferencjach naukowych, w tym na Zjazdach Katedr Prawa i Postępowania Administracyjnego oraz Prawa Ochrony Środowiska, czyli w „najwyższej lidze krajowej”. Poddawał się zatem systematycznie ocenie środowiska naukowego oraz zapoznawał się z aktualnym stanem badań prowadzonych przez innych naukowców, pozostając w kręgu naukowych zainteresowań prawem administracyjnym oraz ochroną środowiska.

Podsumowując – publikacje Habilitanta mają charakter naukowy, są systematyczne, spójne tematycznie, podlegają procedurom recenzyjnym, publikowane są w renomowanych wydawnictwach i stanowią wynik badań stanowiących znaczny wkład w rozwój prawa administracyjnego i prawa ochrony środowiska.

3. Ocena dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego

Dr Piotr Zacharczuk był członkiem 3 komitetów organizacyjnych krajowych i międzynarodowych konferencji naukowych, a w 16 brał udział w różnym charakterze.

Wykazał się zatem umiejętnościami współpracy z innymi naukowcami oraz pracy w zespołach naukowych, badawczych i organizacyjnych.

Jest członkiem kilku konsorcjów i sieci badawczych oraz towarzystw naukowych.

Sprawował opiekę nad doktorantami w charakterze promotora pomocniczego, co jest sytuacją znaczącą i szczególnie cenną na tym etapie rozwoju naukowego.

Jest promotorem i recenzentem wielu prac dyplomowych – licencjackich oraz magisterskich.

Pełnił funkcję opiekuna roku. Brał udział w pracach programowych w ramach Instytutu Administracji oraz był członkiem zespołu przygotowującego raport samooceny kierunku administracja przed wizytacją Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

Osobnym (i cennym) rozdziałem w działalności Habilitanta jest jego aktywność zawodowa, jako praktykującego radcy prawnego. Ten styk teorii z praktyką owocuje częścią dorobku, którą można nazwać ekspercko-szkoleniową. Dr Zacharczuk prowadził wiele szkoleń, sporządzał ekspertyzy na zamówienie organów administracji publicznej szczebla krajowego, w końcu brał udział w procesach legislacyjnych na poziomie ustawowym. W tym kontekście jest też członkiem odpowiednich zespołów badawczych i eksperckich. Wiele z prowadzonych przez Habilitanta szkoleń skierowanych było do pracowników samorządu terytorialnego i dotyczyło kwestii oddziaływania na środowisko naturalne prowadzonych przez nich inwestycji. Pełnił też wiele funkcji zawodowych w zarządach i radach nadzorczych przedsiębiorstw. Tak udane łączenie teorii z praktyką jest szczególnym atutem pracownika Instytutu Administracji WPPKiA KUL, prowadzącego zajęcia dydaktyczne na kierunku administracja.

Habilitant legitymuje się również bogatym dorobkiem dydaktycznym w zakresie prowadzenia zajęć ze studentami, i to zajęć różnorodnego rodzaju: ćwiczeń, wykładów, konwersatoriów oraz seminariów. Miało to miejsce nie tylko w podstawowym miejscu pracy, ale w ramach współpracy akademickiej – również w innych ośrodkach naukowych.

Wreszcie pozycja recenzenta wywodzącego się z tego samego środowiska naukowego Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II pozwala na poczynienie pewnych uwag wykorzystujących wspólne doświadczenia. Zdarza się bowiem, iż przed recenzentem stawiane jest zadanie oceny dorobku i całości sylwetki naukowej habilitanta znanego wyłącznie z załączonej „papierowej” historii. Trudno jest czasami wręcz zidentyfikować postać kandydata do stopnia naukowego.

W tym jednak przypadku do analizy załączonej dokumentacji możliwe jest dołączenie i wykorzystanie kilkunastoletniego doświadczenia nie tylko pracy w jednym ośrodku naukowym, ale właśnie współpracy naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej. Przebieg i wyniki owej współpracy jedynie wzmacniają i uwiarygodniają dotychczas jednoznacznie pozytywną ocenę sylwetki naukowej oraz całości dorobku dr. Piotra Zacharczuka.

4. Konkluzja

W konkluzji należy jednoznacznie stwierdzić, iż zarówno publikacja autorstwa dr. Piotra Zacharczuka, stanowiąca osiągnięcie naukowe o którym mowa w art. 16 ust. 2 ustawy o stopniach..., jak i Jego pozostały dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny spełniają wszystkie kryteria określone w art. 16 Ustawy o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2016 r. poz. 882 z późn. zm.).

W związku z tym rekomenduję Komisji Habilitacyjnej podjęcie uchwały wnioskującej o nadanie dr. Piotrowi Zacharczukowi stopnia doktora habilitowanego nauk prawnych.

Grzegorz Stanczyński